

бутніх фізкультурних фахівців. Удосконалення існуючої системи дозволить підвищити якість підготовки кадрів для сфери фізичної рекреації та покращить рівень професійних знань, вмінь та навичок майбутніх фахівців.

Література:

1. Андрєєва О. В. Фізична рекреація : [монографія] / Олена Валеріївна Андрєєва. – Київ : НВП Поліграфсервіс, 2014. – 286 с.
2. Войнар Ю. Розвиток та сучасні тенденції системи підготовки фахівців з фізичної культури в умовах своінтеграції : [монографія] / Ю. Войнар, Д. Наварецький, І. Глазирін – Черкаси : Відлуння-Плюс, 2005. – 184 с.
3. Данилевич М. Окремі аспекти професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання та спорту до рекреаційно-оздоровчої діяльності / Мирослава Данилевич // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету ім. Т.Г. Шевченка. Серія : Педагогічні науки. Фізичне виховання і спорт. – Чернігів, 2015. – Вип. 129, т. 2. – С. 133–137.

ІННОВАЦІЙНІ АСПЕКТИ ПАРТНЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА ФІТНЕС ІНДУСТРІЇ

Олександр Горбенко, Галина Путятіна, Ганна Таможанська

Харківська державна академія фізичної культури

Постановка проблеми. Відповідно до Національної стратегії з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація» формування у суспільстві умов до оздоровчої рухової активності та здорового способу життя громадян є найвищою соціальною цінністю в державі [6]. Досягнення зазначеної мети передбачає вирішення одного з основних завдань: удосконалення законодавства щодо підтримки та стимулювання суб'єктів сфери фізичної культури і спорту, суб'єктів фітнес індустрії, діяльність яких спрямована на заохочення людей до оздоровчої рухової активності.

На парламентських слуханнях з питань правового забезпечення реформ освіти в Україні у грудні 2015 року голова Комітету з питань науки і освіти ВР України Лілія Гриневич зазначила на необхідності побудови нашої національної системи освіти за умови того, щоб вона співпрацюва-

ла з ринком праці, а не жила окремим життям, в результаті чого фахівці, які отримують дипломи, нездатні відповідати вимогам праці і роботодавці змушені їх докваліфікувати. Законодавчо визначено, що рівень здобутих особою знань, умінь, навичок, інших компетентностей, відображає її компетентність відповідно до стандартів вищої освіти [4]. З цього приводу, організація освітнього процесу у вищому навчальному закладі повинна забезпечувати здобуття особами якісної вищої освіти та сприяти створенню нових знань у руслі інноваційних аспектів розвитку партнерської діяльності із суб'єктами фітнес індустрії.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. На даний час сфера фізичної культури і спорту України знаходиться на інноваційному етапі розвитку, перспектива якого залежить від багатьох факторів. Найбільш важливим є рівень кадрового забезпечення та професійної діяльності фахівців спортивних організацій, установ і закладів, які керують процесом фізичного виховання, спортивної підготовки й фітнесу різних груп населення. На думку вчених, практиків і функціонерів, Б. М. Шияна, М. В. Дутчака, Ю. П. Мічуди, О. М. Жданової, І. І. Приходька, В. І. Мудрика, Ю. А. Павленка, саме ринкові відносини пред'являють вимоги до процесів, що впливають на зміст і специфіку професійної діяльності фахівців фізичної культури і спорту в мережі суб'єктів фітнес індустрії [1; 2; 3].

Сучасний етап реформування освіти, зокрема вищої освіти, характеризується значними змінами та інноваційними підходами щодо професійної підготовки фахівця для майбутньої діяльності. У таких умовах набуває актуальності необхідність системного аналізу інноваційних аспектів щодо управління партнерською діяльністю між вищими навчальними закладами й суб'єктами фітнес індустрії на основі Конституції України (1996), основних положень Законів України «Про освіту» (1996), «Про вищу освіту» (2002), «Про фізичну культуру і спорт» (1993), «Про внесення змін до Закону України «Про фізичну культуру і спорт» (2009), Концепції Загальнодержавної цільової соціальної програми з розвитку фізичної культури і спорту (2012–2016), Національної стратегії з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація» (2016), та цілого ряду інших нормативно-правових документів. Рішення даного питання полягає

у вивченні характерних особливостей професійної діяльності фахівців в існуючих соціально-економічних умовах, а саме, спрямованості на забезпечення раціональної діяльності та стратегії економічної поведінки в умовах дефіциту фінансування, оптимальної адаптації до комунікативної взаємодії на тлі конкуренції у ринкових відносинах, необхідності досягнення максимального кінцевого результату з мінімальними витратами матеріальних ресурсів [5].

Теорія і практика сучасного досвіду підготовки фахівців у сфері фізичної культури і спорту, вказують на тенденцію постійного попиту на розширення спектру спеціальностей і спеціалізацій в залежності від потреб суспільної практики. Вищевикладене надає можливість стверджувати, що існує об'єктивна реальність інноваційних взаємодій у сфері фізичної культури і спорту щодо підготовки такого творчо-працюючого фахівця, професійна компетентність якого дозволила б йому успішно управляти усіма процесами функціонування та розвитку мережі суб'єктів фітнес індустрії, надання сучасної якісної послуги, організувати підприємницьку діяльність у цій сфері.

Мета. Обґрунтування інноваційних аспектів партнерської діяльності щодо визначення стратегії співробітництва вищих навчальних закладів й суб'єктів фітнес індустрії.

Методи дослідження. Для отримання результатів дослідження було застосовано традиційний аналіз літературних джерел і документів, що включає навчальні та методичні посібники, роботи відомих вчених у даній галузі, законодавчі та нормативно-правові матеріали. За допомогою застосованого методу були вивчені особливості професійної діяльності фахівців фізичної культури і спорту у суб'єктах фітнес індустрії, проаналізовано організаційно-управлінські й інноваційні аспекти їхньої діяльності та визначено критерії професійної діяльності в сучасних умовах щодо надання послуг. Як специфічний метод науки управління для комплексного системного вивчення інноваційних аспектів професійної діяльності фахівців суб'єктів фітнес індустрії було застосовано системний аналіз. На основі отриманих результатів, було виявлено шляхи й засоби щодо вдосконалення механізму налагодження партнерської діяльності та визначено компоненти стратегії співробітництва між вищими навчальними закладами й суб'єктами фітнес індустрії.

Результати дослідження. Формування і реалізація державної політики у сфері вищої освіти щодо підготовки фахівців для суб'єктів фітнес індустрії забезпечуються декількома шляхами, насамперед це: постійною взаємодією національних систем освіти, науки, бізнесу та держави; визначенням збалансованої структури та обсягу підготовки фахівців з вищою освітою з урахуванням потреб особи, інтересів держави, територіальних громад і роботодавців; забезпеченням розвитку інноваційної діяльності вищих навчальних закладів та їх інтеграції з суб'єктами фітнес індустрії; створенням умов для реалізації випускниками вищих навчальних закладів права на працю; запровадженням механізмів стимулювання суб'єктів фітнес індустрії усіх форм власності для надання першого робочого місця випускникам вищих навчальних закладів [4].

Було встановлено, що одним з основних завдань вищого навчального закладу є вивчення попиту на окремі спеціальності на ринку праці. З цього приводу, вищий навчальний заклад має право: формувати на своїй базі інноваційні структури різних типів (наукові парки, бізнес-інкубатори тощо) на засадах поєднання інтересів науки, освіти, суб'єктів фітнес індустрії та держави з метою виконання і впровадження інноваційних проєктів. Досягнення цієї мети залежить від діяльності вищого навчального закладу, яка провадиться на принципах: самостійності розробки та запровадження власних програм освітньої, наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності; самостійності запровадження спеціалізацій, визначивши їх зміст і програми навчальних дисциплін; провадження на підставі відповідних договорів спільної діяльності з юридичними особами суб'єктами фітнес індустрії, як роботодавцями.

На нашу думку, до інноваційних аспектів партнерської діяльності слід віднести:

1. Визначення стратегії співробітництва суб'єктів вищої освіти (ВНЗ України) з суб'єктами фітнес індустрії (фітнес клубами, центрами, студіями).
2. Отримання професійних компетенцій, підвищення кваліфікації і вивчення дисциплін, що не увійшли до формату програми підготовки ВНЗ.
3. Формування інноваційної системи зростання професіоналізму фахівців фітнес індустрії.

Стратегія співробітництва вищих навчальних закладів й суб'єктів фітнес індустрії полягає у формуванні відповідної, гарантованої системи по-

стійного зростання професіоналізму фахівців фізичної культури і спорту (рис. 1), які орієнтовані на отримання робочого місця для подальшої реалізації отриманих професійних компетенцій та підвищення кваліфікації.

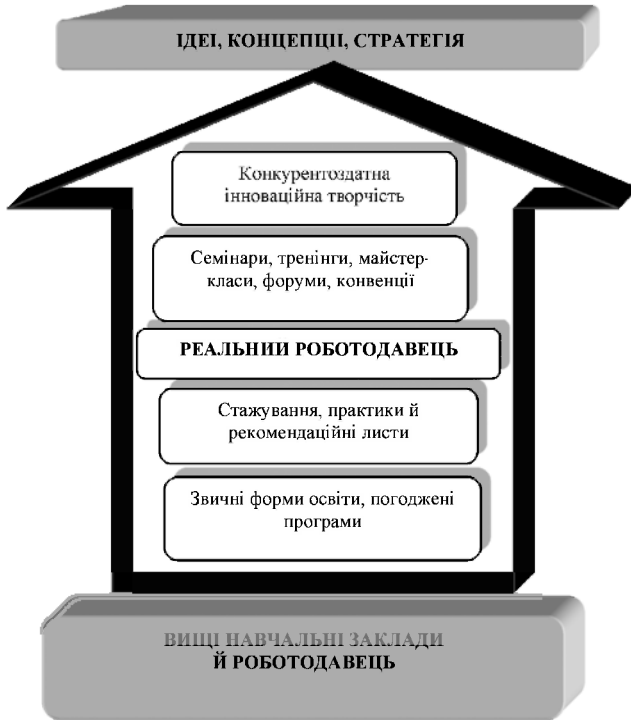

Рис. 1. Система зростання професіоналізму фахівців фітнес індустрії

Висновки. Вважаємо, що для реалізації представленої стратегії необхідним є створення системного освітнього комплексу, де основними діючими особами стають студент, вищі навчальні заклади й роботодавці. Основними завданнями системного освітнього комплексу в умовах розвитку інноваційних аспектів партнерської діяльності мають стати: погодження програм базової підготовки; професійне орієнтування і консультування на момент вибору спеціальності; моделювання компетенцій відповідно до запитів фітнес індустрії; розширення механізмів наукової, інформаційної і методичної співпраці.

Література:

1. Горбенко О. В. Аналіз впливу державного управління щодо діяльності комерційних фізкультурно-оздоровчих установ м. Харкова / О. В. Горбенко, С. В. Гуменюк, І. Г. Золотухіна // Слобожанський науково-спортивний вісник. – 2006. – № 9. – С. 169–172.
2. Дутчак М. В. Теоретичне обґрунтування кваліфікаційної характеристики фітнес-тренера / М. В. Дутчак, М. М. Василенко // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2013. – № 2. – С. 17–21. doi:10.6084/m9.figshare.639187.
3. Жданова О. М. Управління сферою фізичного виховання і спорту : навч. посіб. / О. М. Жданова, Л. Я. Чеховська. – Дрогобич : Коло, 2009. – 224 с.
4. Закон України «Про вищу освіту» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/page4>
5. Порохівник А. М. Організаційні особливості професійної діяльності фахівців фізичної культури і спорту в мережі приватних фітнес-клубів / А. М. Порохівник, О. В. Горбенко // Стратегічне управління розвитком фізичної культури і спорту. – Харків, 2015. – С. 120–125.
6. Про Національну стратегію з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/42/2016#n14>

СТРУКТУРА ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З РЕКРЕАЦІЇ ТА ТУРИЗМУ

Інна Хрипко

Національний університет фізичного виховання і спорту України, м. Київ

Постановка проблеми. У зв'язку з новими вимогами, що висуваються до сучасних фахівців, відбуваються зміни у системі вищої освіти. При цьому наразі найбільш адекватною являється компетентнісна модель підготовки спеціалістів [3].

Професійною компетенцією називають спеціальні вміння, які дають можливість здійснювати професійну діяльність на високому рівні.

Внаслідок стрімкої інформатизації усіх сфер життєдіяльності людини, все більш важливими стають уміння і навички використовувати інформаційні технології (ІТ) з метою оптимізувати працю та зменшити ефект випад-